

ஊழியக்காரர்கள்

3

சகோ. பிரன்ஹாம்
அவர்களின் மேற்கோள்கள்
(படங்களுடன்)

இயேசுவின் மேலிருந்த ஆவியின்
இரட்டிப்பான பங்கு, சபையியிடம்
வந்திருக்கிறது

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: தீர்க்கதரிசியாகிய எலிசா,
அக்டோபர் 2, 1956, சிகாகோ, இல்லினாய்ஸ்,
அமெரிக்கா

33. இப்பொழுது. எலியா ஒரு - எலியா ஒரு
கண்டிப்பான மனிதனாகவும், மிகவும்
தேவியமானவனாகவும் இருந்தான், அவன் பூமியில்
ஒரு திருஷ்டாந்தமாக வைக்கப்பட்டிருந்தான். இந்த
மனிதனின் மூலமாக, தேவன் தம்முடைய தெய்வீக
நியாயத்தீர்ப்புகளைக் காண்பிக்கும்படியாகவே,
அவர் அவனை இங்கே வைத்திருந்தார்.

அவனுக்குப்
பின்வந்த எலிசா
ஒரு வாலிபனாக
இருந்தான்,
அவனுக்கு மிக
அதிக வயது இல்லை,
தேவன் அவனை அழைத்தபோது,
அநேகமாக அவனுடைய வயது நாற்பதுகள்
அல்லது ஏதோவொன்றாக இருந்தது.

அவன் எலியாவின் மேலிருந்த தேவனுடைய
ஆவியின் இரட்டிப்பான பங்கைப் பெற்றிருந்தான்,
அது எலிசாவின் மேல் வந்திருந்தது. ஓ, அதோ

சபையைக் குறித்த என்னவொரு முன்னடையாளம். பாருங்கள், தீர்க்கதரிசியாகிய எலியா மேலே எடுக்கப்படுகையில், எலியா கேட்டிருந்தான்... எலிசா எலியாவிடம் கேட்டான், அல்லது அதற்கு மாறாக அது இருந்தது, எலியா எலிசாவிடம், “நான் உனக்காக என்ன செய்ய வேண்டுமென்று விரும்புகிறாய்?” என்று கேட்டான்.

கவனியுங்கள், அவன் ஒரு மகத்தான காரியத்தைக் கேட்டான்: “உம்முடைய ஆவி இரட்டிப்பான பங்காக என்மேல் வரவேண்டும்” (என்று கேட்டான்).

34. இப்பொழுது,

நாம் பெரிய

காரியங்களுக்காக

விண்ணப்பம் பண்ண

வேண்டுமென்று வேதாகமம் விரும்புகிறது,

“கர்த்தாவே, ஆமாம், நான் இப்பொழுது சபையைச் சேர்ந்திருக்கிறேன். அது போதும்” என்று திருப்தியடைந்து விடாதீர்கள். இல்லை, அது

எனக்குப் போதாது. நான் வேறு ஏதாவொன்றைச் செய்ய விரும்புகிறேன்.

35. பெரிய காரியங்கள் தான் எனக்கு வேண்டும். “நல்லது, கர்த்தாவே, அவருடைய கிருபையினாலே, என்னுடைய சொந்த தனிப்பட்ட ஊழியத்தில், கிறிஸ்துவுக்காக பத்து லட்சம் ஆத்துமாக்களை உரிமை கோருகிறேன், பத்து லட்சம் ஆத்துமாக்களோ, அல்லது அதற்கும் அதிக ஆத்துமாக்களையோ நான் உரிமைகோருகிறேன்.” நான் அதனோடு திருப்தி அடைந்துவிட மாட்டேன். எனக்கு கிறிஸ்துவுக்காக இருபது லட்சம் அல்லது முப்பது இலட்சம் ஆத்துமாக்கள் வேண்டும்.

எனக்கு சுவாசம் இருந்து, போகும்படி சக்தி எனக்கிருக்கும் காலம் வரையில், நான் அப்படியே தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்க வேண்டும், நான் தொடர்ந்து போய்க் கொண்டிருக்க விரும்புகிறேன்.

ஏனென்றால் இதைச் செய்ய இயலுவதாக இருக்கப் போகிற ஒரே சந்தர்ப்பம் இது மட்டுமே. சரியாக இப்பொழுது தான் அந்த நேரமாக இருக்கிறது. பாருங்கள்? சரியாக இப்பொழுதே. இதைச் செய்யும்படி உங்களுக்கு சந்தர்ப்பம் இருக்கும் உங்களுடைய கடைசி முறை இதுவாக இருக்கலாம்.

36. தாய்மார்கள் பிள்ளைகளை வளர்க்கவும், பிள்ளைகளை வளர்த்து ஆளாக்கவும் எப்படி மறுத்து விடுகிறார்களோ என்று நான் சிலநேரங்களில் நினைப்பதுண்டு. வாலிப பெண்கள் கருத்தடை பண்ணிக்கொண்டு, சிறிய நாய்களை வாங்கி, அவைகளை சுற்றிலும் நடத்திச் செல்கிறார்கள்.

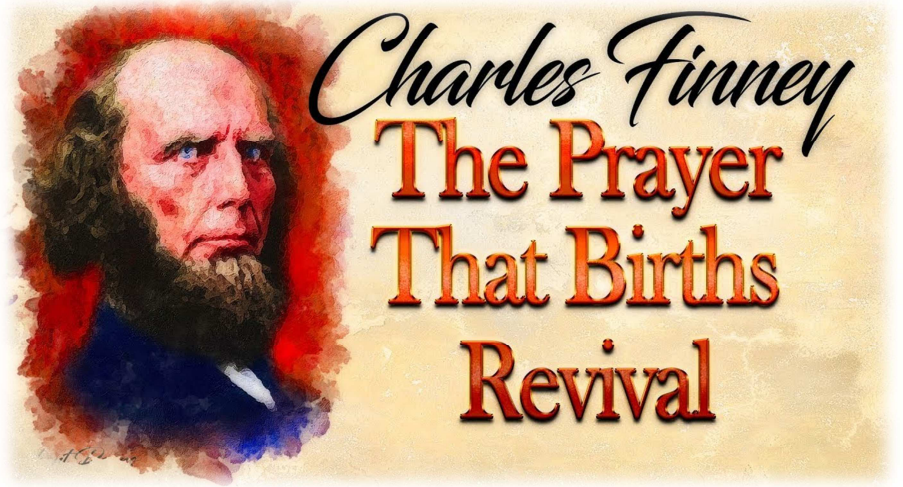

பெண்மணியே, தேவன் உனக்காக ஒதுக்கிக்கொடுத்து, உனக்கு இருக்கிறதும், தேவனுக்காக இந்த மகத்தான கடமையை உன்னால் செய்ய இயலுவதாக இருக்கப் போகிறதுமான, ஏறக்குறைய உன்னுடைய இருபது ஆண்டுகால ஜீவியத்தை நீ

மாத்திரம் உணர்ந்து கொள்வாயா?

உன்னுடைய பிள்ளை ஒரு தற்கால பின்னியாகவோ, அல்லது-அல்லது அதைப்போன்ற ஏதோவொன்றாக இருக்கலாம் என்று உனக்குத் தெரியுமா? உன்னால்-உன்னால் பிள்ளைகளை வளர்க்க முடியும் காலம் வரையில், வெறும் இருபது, ஏறக்குறைய உன்னுடைய ஜீவியத்தின் இருபது ஆண்டுகாலத்தில்... (அவ்வாறு உன் பிள்ளையை வளர்க்கலாம் என்று) நீ உணர்ந்துகொள்கிறாயா?

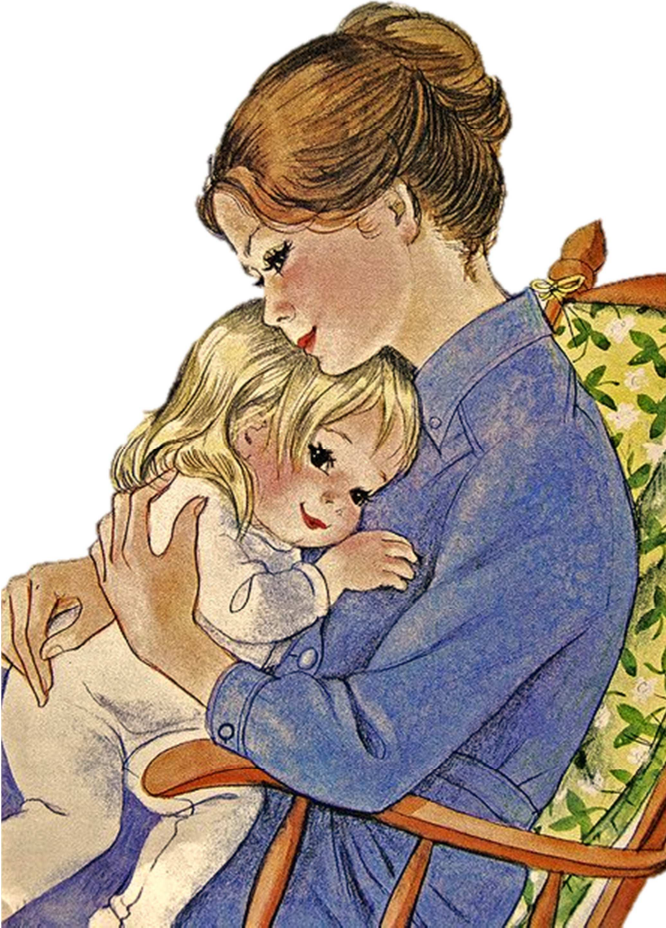
37. நீ இந்த உலகத்திலே ஒரு பிள்ளையைக் கொண்டு வந்து, அதைச் சரியாக வளர்ப்பாயானால், நித்தியம் முழுவதுமே அந்த ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிக்கலாமே. **அதோ**

**அங்கே மகிமையில் பிரகாசித்துக் கொண்டிருக்கும்
அந்த நட்சத்திரம், நீ அதனோடு
சம்பந்தமுள்ளவளாக இருப்பாயே.** புரிகிறதா?
அப்படியானால், நீ சுற்றிலும் இங்குமங்குமாக
ஓடிக்கொண்டிருந்து, அவ்விதமே தொடர்ந்து
செய்து கொண்டிருப்பதையே அதிகம் விரும்புகிற
காரணத்தினால், இந்தச் சிறு பிள்ளைகளை வளர்க்க
மறுப்பது என்பது, அது அபத்தமாக இருக்கிறது. நீ
அதைச் செய்ய கூடாது. இப்பொழுது, அதைச்
செய்யாதே. இல்லை, ஐயா, நீ அதைச் செய்யாதே.
நீ ஒரு சந்தோஷமான நபராக இருக்கிறாய்

38. பழங்கால தாய்மார்கள், பிள்ளைகளை வளர்க்க அவர்கள் விரும்பினார்கள். ஆனால், ஓ, நாம் இப்பொழுது ஜீவித்துக் கொண்டிருக்கும் இந்த நவீன அமெரிக்க காலம்: நம்முடைய தேசம் சுத்தமாக கறைப்பட்டுவிட்டது. நான் பார்க்கிற பிரகாரமாக, இந்த தேசத்திற்கு ஒரு நம்பிக்கையுமே விடப்படவில்லை. பழம்பாணியிலான ஒரு எழுப்புதல் மாத்திரமே, வேதவாக்கியத்தின்படி அத்தகைய பழம்பாணியிலான எழுப்புதல் ஒருபோதும் நாடு முழுவதுமாக இருக்கவே இருக்காது. எனவே அப்படியானால், நாம் அப்படியே... இப்பொழுது, அவ்வாறு ஆகாதிருக்கட்டும் (lest), தேவனால் தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட ஜனங்கள் மத்தியில் ஒரு எழுப்புதல் இருந்திருக்கிறது தான்; முழு தேசத்தையும் உள்ளே கொண்டு செல்கிற ஒரு உண்மையான வீசியடித்துக் செல்லும் ஒரு எழுப்புதல் அங்கே இருக்காது, அது ஒருபோதும் இருக்கவில்லை, அது ஒருபோதும் இருக்கவும் செய்யாது. சீக்கிரத்தில் வெளிப்படும், தேவனுடைய நித்திய இராஜ்யத்திற்கு வழி விட்டுக்கொடுக்கும்படியாக, மற்ற எல்லா இராஜ்யங்களையும் போன்று, இந்த மகத்தான தேசமும் விழ வேண்டியிருக்கிறது. நாம் நமது தேசத்தை நேசிக்கிறோம், நிச்சயமாக நாம்

நேசிக்கிறோம். ஆனால் இன்று அதில் தீட்டு (அசுத்தம்) இருப்பதைக் காணும்போது, அது நம்முடைய இருதயங்களை உடைத்துவிடுகிறது. ஓ, அது பயங்கரமாக உள்ளது. மேலும் அந்த நிலையைக் குறித்து, துர்நாற்றம் தேவனுடைய நாசியில் ஏறிவிட்டது (reached)...

இப்பொழுது, எலியா, “நான் உனக்காக என்ன செய்யலாம்?” என்று கேட்கிறான், அவன் இங்கிருந்து போய்க் கொண்டிருந்தான்.

அவன், “உம்முடைய ஆவி என்மேல் இரட்டிப்பாக வர வேண்டும்” என்றான்.

39. அதற்கு அவன், “நீ ஒரு கடினமான காரியத்தைக் கேட்டிருக்கிறாய், ஆனால் இருந்த போதிலும், நான் போகும்போது, நீ என்னைக் கண்டால், நீ வாஞ்சிப்பதை நீ கொண்டிருப்பாய்” என்றான். இப்பொழுது, அந்த வாலிபன் தொடர்ந்து தன்னுடைய கண்ணை அந்த வயதான தீர்க்கதரிசியின் மேலேயே வைத்துக் கொண்டிருப்பதை என்னால் கற்பனை செய்து பார்க்க முடிகிறது, அவன் அசைகிற ஒவ்வொரு அசைவின் மேலும் தன்னுடைய கண்களை வைத்திருந்தான். அவன் போன ஒவ்வொரு வழியிலும், அவனோடு கூட இவனும் சென்றான், ஏனென்றால் அந்த ஆவியின் இரட்டிப்பான பங்கை இவன் விரும்பினான்.

உங்களுக்கு இரட்டிப்பான பங்கு தேவை என்றால், உங்கள் கண்களை இயேசுவின் மேலேயே பதித்திருங்கள். ஆமென். அது சரியே. அது என்னவொரு முன்னடையாளமாக இருந்தது.

இயேசு எடுக்கப்பட்ட போது, அது எலியாவுக்கு முன்னடையாளமாக இருந்தது, இப்பொழுது சபையானது வேண்டிக்கொண்டது... ஒரு தாய் தன்னுடைய இரண்டு குமாரர்களுக்காக, “இவன் வலது பாரிசத்திலும் இவன் இடது பாரிசத்திலும் உட்காரும்படி செய்தருளும்” என்று வேண்டுகல் செய்தாள்.

அதற்கு அவர், “அதைக் கொடுப்பது என் காரியமல்ல. ஆனால் நான் குடிக்கும் பாத்திரத்தில் (cup) உங்களால் குடிக்கக் கூடுமா?” என்று கேட்டார்.

அவள், “ஆம்” என்றாள்.

“நான் பெறும் ஸ்நானத்தை நீங்கள் பெறக் கூடுமா?” என்று கேட்டார்.

“ஆமாம்.”

40. அதற்கு அவர், “நீங்கள் அவ்வாறு செய்வீர்கள். அது உண்மை” என்றார். எனவே பிறகு ஒரு இரட்டிப்பான பங்கு. “நான் பிதாவினிடத்திற்குப் போகிறபடியால், நான் செய்கிறவைகளை நீங்களும் செய்வீர்கள், இதைக் காட்டிலும் அதிகமானவைகளையும் செய்வீர்கள்.” **இயேசுவின் மேலிருந்த ஆவியின் இரட்டிப்பான பங்கு, சபையியிடம் வந்திருக்கிறது. பாருங்கள்?**

★★★★★

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதித் திருத்தம் இன்னும் முடியவில்லை. இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது, இறுதித் திருத்தம் செய்து வெளிவரும்.)

★★★★★

**ஆனால் அவர்கள்
இயேசு கிறிஸ்துவோடு
இருந்திருந்தார்கள்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

அப்போஸ்தலர் 4:13 பேதுருவும்
யோவானும் பேசுகிற தைரியத்தை
அவர்கள் கண்டு அவர்கள்
படிப்பறியாதவர்களென்றும்
பேதைமையுள்ளவர்களென்றும்
அறிந்தபடியினால் ஆச்சரியப்பட்டு,
அவர்கள் இயேசுவுடனே கூட
இருந்தவர்களென்று அறிந்து
கொண்டார்கள்.

செய்தி: தேவனால் அருளப்பட்ட
சுகமளித்தலின் வழி, ஜூலை 19, 1954

17. இப்பொழுது, நல்லது, பிரசங்கம்
பண்ணுவதைப் போல, நாம் (இதை)
பொருத்திக்காட்ட - கூற விரும்புகிறோம். நல்லது,
ஜான் டோ அவர்களோ அல்லது யாராவது
பிரசங்கம் பண்ணுகிறார்... ஜான் டோ அவர்கள்

ஒரு பிரசங்கியாராக இருக்கும்படி முற்றிலுமாக தேவனால் அழைக்கப்பட்டிராவிட்டால், அவர் ஒருபோதும் ஒரு வெற்றிகரமான பிரசங்கியாக இருக்கவே மாட்டார். அவர் ஒரு பிரசங்கியாக இருக்க வேண்டுமென்று, அவருடைய தாயார் அவரிடம் கூறியிருக்கலாம், அவருடைய தகப்பனார் ஒரு வேதாகமக் கல்லூரிக்கு அவரை அனுப்பியிருக்கலாம், அவருக்கு பட்டங்களும் மற்றவைகளும் இருக்கலாம்; ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அம்மனிதருடைய ஜீவியத்திற்குள் வந்து, அவருக்கு ஏதோவொன்றைக் கொடுக்கும் மட்டுமாக, அவரால் ஜனங்களை தேவனிடம் வழிநடத்த ஒருபோதும் முடியவே முடியாது... அவரால் தம்முடைய வார்த்தைகளைச் சரியாகப் பேச முடியாமல் இருக்கலாம்; அவருக்கு சரியான இலக்கணமும் இல்லாமல் இருக்கலாம்; அவரால் சரியான வேதசாஸ்திரத்தை உபயோகிக்கவும் முடியாமல் இருக்கலாம்; ஆனாலும் அவருடைய ஜீவியத்தில் தேவனுடைய வல்லமை இருக்குமானால், ஜனங்கள் அதை அறிந்து கொள்வார்கள். அது சரியே. தேவன் அவரோடு கூட இருப்பார்.

நல்லது, அதே காரியம் தான், ஜான் டோ ஒரு கல்வி கற்ற மனிதராக இருக்கலாம், வேதசாஸ்திரத்தையும் மற்ற எல்லாவற்றையும்

உடன் கொண்டிருக்கலாம், ஆனால் அவரால் செய்தியை பண்ண முடியாது, கர்த்தரால் அழைக்கப்பட்ட அந்த ஏழை படிப்பறிவில்லாத மனிதனோ.

இப்பொழுது, நமக்கு அது தெரியும். நீங்களும் கூட அதை ஒப்புக்கொள்ளலாம், ஏனென்றால் நம்முடைய மிக மகத்தான ஊழியக்காரர்கள் அம்மாதிரியான மனிதர்களாகத்தான் இருந்திருக்கிறார்கள். உதாரணமாக, ட்வைட் முடியின் மூலமாக, சிகாகோவில் நடந்த சென்ற எழுப்புதலில், ஒரு - மகத்தான எழுப்புதலைக் (கூறலாம்). அவர் அதிகமாக கல்வி அறிவற்ற ஒரு மனிதராகத்தான் இருந்தார். அவருடைய இலக்கணம் மிகவும் மோசமாக இருந்தது, அது மிக மோசமாக இருந்தது. அவர் ஒரு சிறிய, வயதான காலணி (செருப்புத்) தைப்பவரே அல்லாமல் வேறல்ல. ஓ, நீங்கள் அவருடைய புத்தகங்களை வாசித்திருக்கிறீர்கள், ஆனால் ஆமாம், அந்த புத்தகங்கள் வேறு யாரோ ஒருவரால் எழுதப்பட்டவை தான், அவருடைய பிரசங்கங்கள் முழுவதுமே திருத்தி மேலும் சிறப்பாக எழுதப்பட்டவை தான். ட்வைட் மோடி ஒரு எழுதப்படிக்கத் தெரியாத மனிதராகவே இருந்தார்.

18. இயேசு கிறிஸ்துவுக்குப் புறம்பாக, எல்லா காலங்களிலும், மிகப்பெரிய பிரசங்கிகளில் ஒருவனாக இருந்த, பேதுரு, மிகப்பெரிய எழுத்தாளர்களில் ஒருவன், அவனுக்கு முன்பாக, அவனுடைய சொந்த பெயர் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், அதுவும் கூட அவனுக்குத் தெரியாமல் இருந்தான். யோவான், பேதைமையுள்ளவனாகவும், படிப்பறியாதவனாகவும், அதைப்போன்ற மற்றவைகளாகவும் இருந்தான், ஆனால் அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவோடு இருந்திருந்தார்கள், வல்லமை உடைய ஒரு செய்தி அவர்களிடம் இருந்தது.

பேதுரு ஒருசில தடவைகள் யோவேலை மேற்கோள்காட்டி, ஒரே நேரத்தில் 3000 ஆத்துமாக்களை இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு ஆதாயம் பண்ணினான். அதைக் குறித்து சிந்தித்துப் பாருங்கள்: அவன் பேதைமையுள்ளவனும், படிப்பறியாதவனுமாயிருந்தான்.

எனவே நீங்கள் பெரிய கல்விகளையும் அவைகளைக் குறித்த மிகப் பெரிய காரியத்திற்கும் போக வேண்டியதில்லை. நீங்கள் செய்ய வேண்டியது என்னவென்றால், இயேசுவை அறிந்து கொள்வது தான், அப்போது

அப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்யும்படியாக,
கிறிஸ்து பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக உங்களுக்கு
திறமையைத் (ability) தந்தருளுவார்.

★★★★★

(குறிப்பு: இந்தச் செய்தியின் இறுதி திருத்தம் இன்னும்
முடியவில்லை. இது புத்தகமாக அச்சிடும் போது, இறுதி திருத்தம்
செய்து வெளிவரும்.)

**உத்தமமான போதகர்கள்
தேவனுடைய மகிமைக்கென்று
ஏதாவது ஒன்றை சாதிக்க அவர்கள்
விழைகின்றனர்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: ஆவியைப் பகுத்தறிதல்
60-0308

இன்றைய	போதகர்களை
எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.	அவர்கள்
பரிசுத்த	ஆவியைப்
பெற்றிருக்கின்றனர்.	தேவனுடைய
சத்தியத்தை	எடுத்துரைத்தால்,
அவர்கள் செல்வாக்கு	குறைந்து
விடும் என்பதை	அவர்கள்
அறிவார்கள்.	சத்தியத்தைப்
பிரசங்கித்தால்	அதற்குத்
தண்டனையாக	எங்கோ ஒரு
மூலையிலுள்ள ஒரு சிறு சபையைக்	
கண்காணிக்க	அவர்கள்
அனுப்பப்படுவார்கள்; அல்லது வேலை	
நீக்கம் செய்யப்படுவார்கள் என்று	

அவர்களுக்குத் தெரியும். எனினும்
கர்த்தர் வரப்போகிறார் என்னும்
உண்மையை அவர்கள்
அறிந்திருப்பதால், அவர்களுடைய
இருதயங்களில் ஏதோ ஒன்று
கொழுந்து விட்டு எரிந்து
கொண்டிருக்கிறது.

ஆகவே உத்தமமான
போதகர்களுக்கு, பெரிய ஒரு
சபையையோ அல்லது சிறிய ஒரு
சபையையோ கண்காணிக்க
நேரிட்டாலும், கவலையில்லை.

ஆகாரம் இருந்தாலும்
இல்லாமற்போனாலும் அவர்கள்
கவலைப்படுவதில்லை.

உடுக்க உடை இருந்தாலும்
இல்லாமற்போனாலும் அவர்களுக்குக்
கவலையில்லை.

ஒன்றைக் குறித்து மாத்திரம்
அவர்கள் கவலை கொள்கின்றனர்.
அது தான் அவர்களுக்குள் இருந்து
சப்தமிட்டுக் கொண்டிருக்கும்
ஜீவனாகும்.

தேவனுடைய மகிமைக்கென்று
ஏதாவது ஒன்றை சாதிக்க அவர்கள்
விழைக்கின்றனர்.

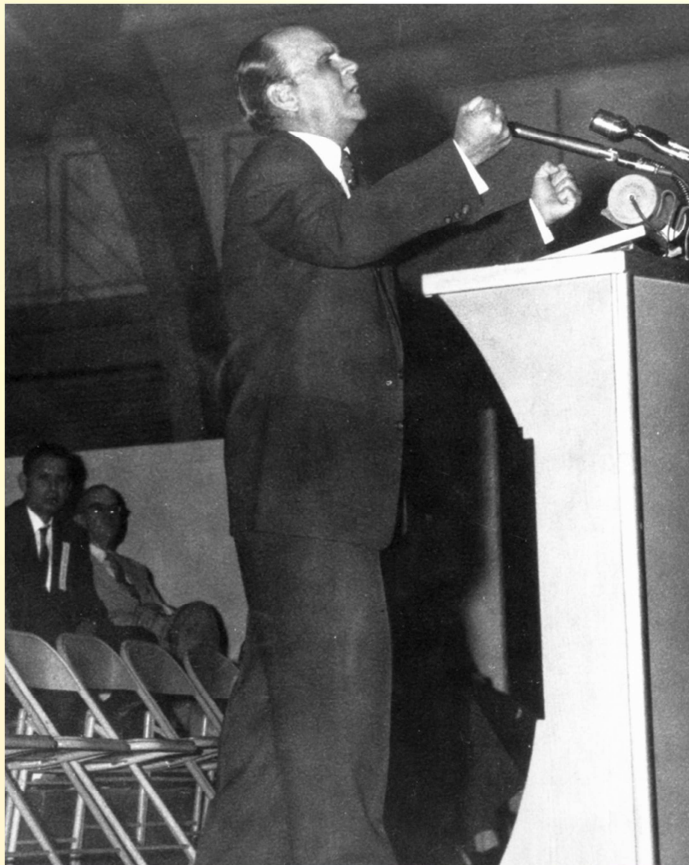
அப்படிப்பட்டவன் தனக்குள்
இருக்கும் ஆவியானவரின்
தன்மைகளை வெளிப்படுத்துவான்.

மோசேயைக் கவனியுங்கள். அவன்
தன் வாழ்நாள் முழுவதும் கிறிஸ்துவின்
ஆவியின் தன்மைகளை

வெளிப்படுத்தினான். ஏனெனில்
கிறிஸ்து அவனுக்குள் வாசம் செய்தார்.
கிறிஸ்து மோசேயுக்குள் ஒரு அளவாக
இருந்தார்.

**நான் எப்படி செய்தியைத்
தயாரிக்கிறேன் என்றால்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: அவருடைய வார்த்தையை
நீருபித்தல் 64-0816

நான் எப்படி செய்தியைத்
தயாரிக்கிறேன் என்றால், நான்
தயாரித்துக் கொண்டே செல்லும்
போது, ஏதாவதொன்று என் மனதில்
படும்.

அப்பொழுது... அது தேவனால்
அருளப்பட்டதென்று நான் அறிந்தால்,
அதை வேதத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்து,
அங்கு கண்டுபிடிப்பேன். அதன் பிறகு,
நான்...

அது ஒருபோதும் தவறினதில்லை,
ஐனங்கள் என்ன நினைத்த போதிலும்,
அது ஆதியாகமம் முதல்

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் முடிய
சரியாயுள்ளது.

ஏழு முத்திரைகள் திறக்கப்பட்ட
பின்பு, அது இன்னும் அதிகமாயுள்ளது.
பாருங்கள், அந்த நேரத்தில் அது
அதைச் செய்தது.

நான் சேவை செய்யாவிடில் அவர்
என்னை நரகத்திற்கு
அனுப்பிவிடுவாரோ என்றெண்ணி
நான் கர்த்தருக்கு சேவை
செய்வதில்லை; நான் அவரை
நேசிப்பதால் அவருக்கு சேவை
செய்கிறேன். எனக்குள் ஏதோ ஒன்று
இருப்பதால் தான் நான் அவருக்கு
சேவை செய்கிறேன்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: 59-06-28E கேள்விகளும்
பதில்களும் COD #10

ஒரு மனிதனால்
தனக்குள்ளு
எல்லாவற்றையும்
தேவனுக்கு ஒப்புவிக்க
மட்டும் முடியுமானால்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

4. ஆனால் நான் இதைச் சொன்னேன்,
**நீங்கள் ஒப்புக்கொடுப்பதையே
தேவனால் உபயோகிக்க முடியும்.**

சிம்சோனைப் போல, சிம்சோன் தன்னுடைய இருதயத்தை தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கவில்லை. அவன் அதைத் தெல்லாளுக்குக் கொடுத்து விட்டான். ஆனால் அவன் தன்னுடைய பலத்தைத் தான் தேவனுக்குக் கொடுத்தான், அவனுடைய பலத்தை மாத்திரமே தேவனால் உபயோகிக்க முடிந்தது. அவ்வளவு தான்.

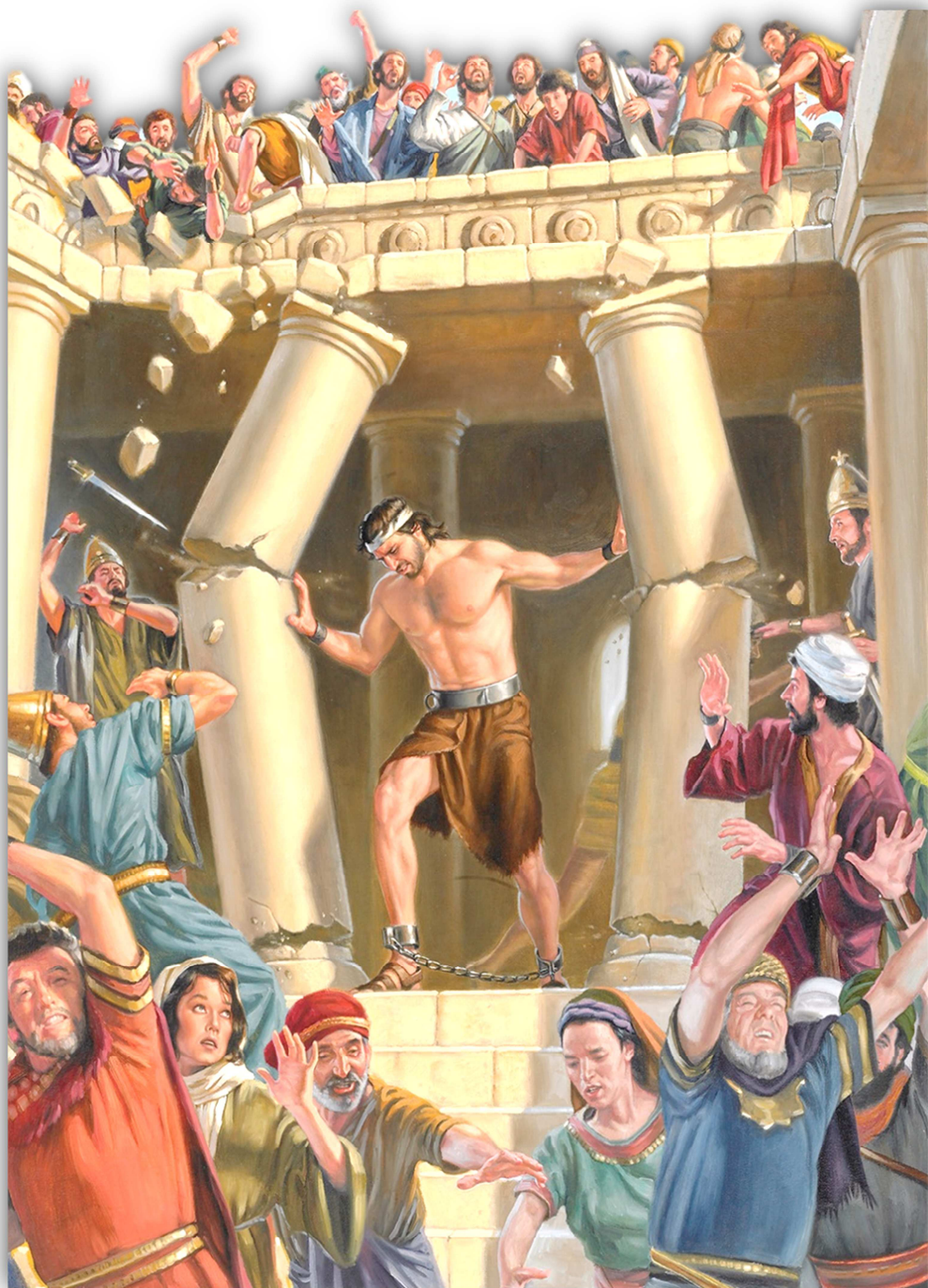
ஆனால் ஒரு மனிதனால் தனக்குள்ள எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு ஒப்புணிக்க மட்டும் முடியுமானால், இப்பொழுது தேவை யானது எல்லாம் அவ்வளவு தான். **நீங்கள் உங்கள் - உங்கள் சரீரத்தை ஒப்புக் கொடுக்க முடியுமானால், தேவன் உங்கள் சரீரத்தை உபயோகிப்பார். நீங்கள் உங்கள் சிந்தையையோ, உங்கள் இருதயத்தையோ, அது என்னவாக இருந்தாலும் அதை**

ஒப்புக்கொடுக்க முடியுமானால்,
உபயோகிக்கும்படி நீங்கள் தேவ
னுக்குக் கொடுப்பதை அவர் உபயோ
கிப்பார். அவ்விதமாக ஒப்புக்கொடுக்கும்
படியாகக் காணக்கூடிய யாரோ ஒருவரை
கண்டுபிடிக்கும்படியாக அவர் தேடிக்
கொண்டிருக்கிறார்.

செய்தி: மறக்கப்பட்ட மலைப்பிரசங்கம்,
ஏப்ரல் 25, 1961

★★★★★

தேவனுடைய ஆவியானது
எப்பொழுதும் சீர்த்திருத்தலை
ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக, அது
இனிமையாகவும், தாழ்மையாகவும்,
விருப்பமுள்ளதாகவும் இருக்கும்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

**செய்தி: இரக்கத்தின் சிங்காசனமும்
நியாயத்தீர்ப்பின் சிங்காசனமும்
THRONE OF MERCY AND JUDGEMENT**

ஜனவரி 8, 1961 பிரான்ஹாம் கூடாரம்
இந்தியானா, அமெரிக்கா

12. நான் ஒரு எஜமானனின்
ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொள்ள
முயலுவதாகத் தோன்றுமானால்,
என்னை மன்னியுங்கள். நான்
எஜமானன் அல்ல. பவுல் ஒரு
சமயம் தனது சபையாரைப் பார்த்து,
“நீங்கள் என் கிரீடத்தில் உள்ள
நட்சத்திரங்கள்” என்று கூறினானே,

அதைப் போலவே நானும்
உங்களிடம் கூறும்படியான
எண்ணம் வருகிறது. அக்கரையில்
இருக்கும் அப்பரம தேசத்திற்கு
நான் கடந்து சென்று, உங்களை
அந்த மகிமைப்பட்ட நிலையில்
நான் சந்திக்கையில், நீங்கள்
அங்கே நட்சத்திரங்களாக
பிரகாசிக்க வேண்டுமென நான்
வாஞ்சிக்கிறேன், பாருங்கள்?
நீங்கள் அங்கே இருக்க
வேண்டுமென நான் விரும்புகிறேன்.
நான் அங்கே இருக்க
வேண்டுமென விரும்புகிறேன்.

13.

கார்த்தருடைய

பிரசன்னத்தை,

அல்லது

அவருடைய

ஐனங்களை

அக்கரையிலுள்ள

மகிமையான

தேசத்தில், என்

தரிசனத்தில்

கண்டதை

நான்

நினைவுகூருகிறேன். நான் சுற்று

முற்றும் பார்த்து, அவர்களிடம்

கூறினேன்.... அவர்கள் என்னிடம்

நான் சுவிசேஷத்தை எவ்வாறு

பிரசங்கித்தேனோ, அதன்படியே

முதலாவதாக

நியாயந்தீர்க்கப்படுவேன் என்று

கூறினார்கள்.... 'பவுல் எவ்விதமாக

அதை

பிரசங்கித்தானோ

அதேவிதமாகத்தான் நானும்
பிரசங்கித்தேன்” நான் கூறினேன்.

14. அந்த இலட்சக்கணக்கான
மக்கள் அங்கே நாங்கள் அதின்
பேரில்தான் இளைப்பாறிக்
கொண்டிருக்கிறோம்” என்று
ஆர்ப்பரித்தார்கள். பாருங்கள்? அது
அவ்வண்ணமாகவே இருக்க
வேண்டுமென்று நான்
விரும்புகிறேன். ஒரு நாளில் நாம்
அங்கே சந்திக்கப்போகிறோம்.

15. தேவன் என்னையும்
சகோதரர் நெவிலையும்
எஜமானர்களாக இருக்க
வேண்டுமென்று அனுப்பவில்லை.

அப்படி இல்லவே இல்லை. நாங்கள்
உங்களுடைய சகோதரர்கள்
மாத்திரமே என்பதை நீங்கள்
பாருங்கள். நாங்கள் சுவிசேஷத்தை
போதிக்கிறவர்கள் மாத்திரமே.
ஆகவே நாம் யாவரும் ஒன்று
சேர்ந்து உழைப்போம்.

16. சில சமயங்களில், ஒரு
நபர் பெற்றிருக்கிற வரமானது
கிரியை செய்யும் விதத்தைக்
குறித்து அதை
ஒழுங்குபடுத்தும்படி
அதைப்பற்றி ஏதாவது
கூறவோ, கடிந்துகொள்ளவோ
செய்யும் பொழுது,
அவ்வரத்தைப் பெற்றிருக்கும்

அந்நபர் அதை ஏற்றுக்
கொள்ளாமல், அதை
நிராகரித்தால், அவ்வரம்
சரியான ஒன்றல்ல என்பதை
நினைவில் கொள்ளுங்கள்.
முதலாவதாக, அது
தேவனிடத்திலிருந்து வந்ததே
அல்ல. தேவனுடைய ஆவியானது
எப்பொழுதும் சீர்த்திருத்தலை
ஏற்றுக்கொள்ளும்படியாக, அது
இனிமையாகவும்,
தாழ்மையாகவும்,
விருப்பமுள்ளதாகவும் இருக்கும்.
பாருங்கள்? ஆனால் அதற்கு
மாறாக, சீர்திருத்தல்
வரும்போது எழுந்து நின்று,
“நான் எப்படி

வேண்டுமானாலும்
செய்துகொள்வேன்” என்று
சொன்னால், அவ்விதமான
ஆணவத் தன்மையுள்ள
ஆவிகள், தேவனிடத்திலிருந்து
வந்ததல்ல. பாருங்கள்?

எனவே, பூமி முழுவதும்
தேவனுடைய மகிமையால்
நிரம்பியிருக்கையில், தேவனுடைய
உண்மையான வல்லமையால்
நிரம்பியிருக்கையில், ஏன்
போலியைத் தெரிந்து கொள்ள
வேண்டும்? நாம் ஏன் ஒரு
போலியை தெரிந்து கொள்ளப்
போகிறோம்?

இப்பொழுது இந்த நாளில் நாம்
மிகவும் தாமதமாக இருந்து
கொண்டிருக்கிறோம், ஆனால் ஒரு
விஷயத்தை ஞாபகத்தில்
வைத்துக்கொள்ளுங்கள்;
என்னவெனில், வஞ்சிக்கிறவன்,
எவ்வளவு சூதும்
வஞ்சகமுமாயிருக்க முடியுமோ,
அந்த அளவுக்கு இருந்து,
கூடுமானால் தெரிந்துகொள்ளப்
பட்டவர்களையும்
வஞ்சிக்கப்பார்ப்பான். பாருங்கள்?

17. சில வேளைகளில் நாம்
அந்த தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்
களின் கூட்டத்தில் இருக்கிறோம்
என்று எண்ணுகிறோம். அதில் நாம்

இருக்கிறோம் என்று நானும்
நம்புகிறேன்; ஆனால் நாம்
வேதத்தோடு சரியானபடி
இருக்கக்கடவோம். அப்பொழுது
எல்லாமே வேத
வாக்கியங்களின்படியே சரியாக
இருக்குமென்றால், தேவனுக்கு
மகிமையைக் கொண்டு
வருமென்றால், சபைக்கு
கனத்தை ஏற்படுத்துமென்றால்,
அப்பொழுது அது தேவனால்
உண்டானது என்று அறிகிறோம்,
ஏனெனில் வேதமும் அது
சரியென்று அதை ஆதரிக்கிறது.
ஆனால் நமது உபதேசங்கள் அதை
சரியென்று கூறாவிடில், அது

நன்மை பயக்காது, அது வீழ்ச்சி
யடைந்துவிடும்.

18. ஆகவே, நமக்கு ஏதாவது
உள்ளத்தில் தோன்றினால், அது
எவ்வளவு உண்மைபோல்
தோற்றமளித்தாலும்,
வேதவாக்கியங்களின்படி அது
இருக்கவில்லையெனில், அதை
உடனடியாக விலக்கிக்
கொள்ளுங்கள், ஏனெனில்,
உண்மையான ஒன்று
காத்துக்கொண்டிருக்கிறது,
பாருங்கள்.

**வழக்கமாக போதகர் எப்படி நடந்து
கொள்ளுகிறாரோ, அப்படியே
சபையும் நடந்து கொள்ளும்**

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: ஒரு மணவாட்டியை
தெரிந்து கொள்ளுதல் 65-0429E

ஒரு சபையைத் தெரிந்து
கொள்ளும் விஷயத்திலும் இது
பொருந்தும். நீங்கள் ஐக்கியம் கொள்ள
விரும்பும் சபையைக் குறித்து நன்றாக
ஜெபம் செய்ய வேண்டும்.
சபைகளுக்கு ஆவிகள் உண்டு
என்பதை ஞாபகம் கொள்ளுங்கள்.
நான் குற்றம் கண்டு பிடிக்க
விரும்பவில்லை. எனக்கு வயதாகி
விட்டதென்று உணருகிறேன்.
என்றாவது ஒரு நாள் இந்த இடத்தை
விட்டு நான் செல்ல வேண்டும்.
இன்றிரவு அல்லது மற்ற சமயங்களில்
நான் கூறுபவைகளுக்கு நியாயத்தீர்ப்பு

நாளன்று நான் பதில் கூற வேண்டியவனாயிருக்கிறேன். எனவே நான் மிகவும் கவனமாகவும், அது உண்மையென்று நன்கு அறித்தவனாயும் இருத்தல் அவசியம். நீங்கள் ஒரு சபைக்கு சென்று அதன் நடத்தைகளை கவனிப்பீர்களானால் அந்த போதகரை சற்று கவனியுங்கள். வழக்கமாக போதகர் எப்படி நடந்து கொள்ளுகிறாரோ, அப்படியே சபையும் நடந்து கொள்ளும்.

நாம் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கு பதிலாக ஒருவரின் ஆவியை மற்றொருவர் பெற்றுக்கொள்கின்றோமா என்று சில சமயங்களில் நான் வியந்ததுண்டு. தீவிர கொள்கையுடைய ஒரு போதகர் நடத்தும் ஒரு சபைக்கு நீங்கள் செல்ல

நேர்ந்தால் அந்த சபையோரும்
அவ்வாறே உள்ளதை நீங்கள்
காணலாம். தலையை முன்னும்
பின்னும் அசைக்கும் ஒரு போதகரின்
சபைக்கு உங்களை நான் கொண்டு
சென்றால் அங்குள்ள சபையோரைக்
கவனியுங்கள். அவர்களும் அப்படியே
செய்வார்கள். எதையுமே

அதிவேகமாகச் செய்யும் ஒரு
போதகரை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்.
சபையும் அவ்வாறே செய்யும். எனவே
சபையைத் தெரிந்து கொள்ளும்
விஷயத்தில் நான் உண்மையான,
அடிப்படை தத்துவம் கொண்ட முழு
சுவிசேஷ வேதாகம சபையையே
தெரிந்துகொள்வேன். என் குடும்பத்தை
சேர்க்க ஒரு சபையை நான்
தெரிந்துகொள்ள வேண்டுமானால்.

மனித திறமையை நாம் மேற்கொண்டு தான் ஆக வேண்டும்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: பரீபூரண பலவீனத்தால்
விளங்கும் பரீபூரண பலம்
61-1119

ஒரு காரியத்தை நாம் கட்டாயமாக
மேற்கொள்ள

வேண்டியவர்களாயிருக்கிறோம்.

இப்பொழுது

மனதில்

இருத்திக்கொள்ளுங்கள். விசேஷமாக

வாலிப பிரசங்கிகளே, விசுவாசிகளே,

தேவனுடைய விருப்பம் நம் வாழ்வில்

நிறைவேற வேண்டுகமானால் ஒரு

காரியத்தை நாம் மேற்கொண்டு

தான் ஆக வேண்டும். அது என்ன?

அது தான் மனித திறமை.

நம்முடைய சொந்த திறமையினால்,

புத்தி கூர்மையினால் அதை செய்ய

கூடும் என்ற இடத்தை அடையும்
போது அத்தகைய உணர்வுகளை நாம்
மேற்கொண்டு, தேவன் நம்மை
உபயோகிக்கத்தக்கதாக அவைகளை
முற்றிலும் களைந்து புறம்பாக்கி விட
வேண்டும். அது தான் சரியான
காரியமாகும்.

**முற்றுமாய் உங்களை ஒப்புக்
கொடுங்கள்!**

**ஒரு திறமையைக் கூட நம்மால்
உபயோகிக்க முடியாது.
முற்றுமான ஓர் சமர்ப்பித்தலை
நாம் செய்து தேவனிடத்தில்
வரவேண்டும்!**

உங்களுடைய ஆவி, ஆத்துமா,
சரீரம் எல்லாவற்றையும் அவருக்கு
சமர்ப்பிக்க வேண்டும்! அவருடைய

சித்தத்தை என்னிலும் உங்களிலும்
அவர் செய்ய வேண்டுமானால் நீங்கள்
கொண்டிருக்க வேண்டிய
எல்லாவற்றையும் தேவனுக்கு ஒப்புக்
கொடுக்க வேண்டும்.

ஒருபோதும் எந்தவகையிலும் உங்களை உயர்த்திக்
கொள்ளவேண்டாம்; எப்பொழுதாவது நீங்கள்
அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் அங்கேயே
முடிவடைந்து விடுவீர்கள். வார்த்தையோடு
தாழ்மையோடு நிலைத்திருங்கள்

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

செய்தி: வெளிப்படுத்தின புஸ்தகம்,
5ம் அதிகாரம், பகுதி 2, 61-0618

நமது தர்மகர்த்தாக்களுக்காக நாம்
நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். நமது
உதவிக்காரர்களுக்காக நாம்
நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். நமது
சபையாருக்காக நாம்
நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம். நமது
மேய்ப்பனுக்காக நாம்
நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.
சபையில் தேவன் அளித்துள்ள
ஒவ்வொரு வரத்திற்காகவும் நாம்
நன்றியுள்ளவர்களாயிருக்கிறோம்.

இம்மனிதர்களுக்கு தேவன்தானே,
அவர்கள் ஒருபொழுதும் தவறான
பக்கத்தில் சாய்ந்து விடாதபடியும்,

சாலையின் நடுபாதையில்
வார்த்தையோடு நிலைத்து
இருப்பதற்காவும் விவேகத்தை
அளிக்கும்படி ஜெபிக்கிறோம்.

ஒருபோதும் எந்தவகையிலும்
உங்களை உயர்த்திக்
கொள்ளவேண்டாம்; எப்பொழுதாவது
நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள்
அங்கேயே முடிவடைந்து விடுவீர்கள்.
வார்த்தையோடு தாழ்மையோடு
நிலைத்திருங்கள்.

**அதே பரிசுத்த ஆவியே ஒருகூட்ட
ஜனங்களின் மேலும் ஊற்றப்படவும்,
மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பது போன்றே
ஒரு மாய்மாலக்காரனையும்
ஆசீர்வதிக்க முடியும்**

நானோ அவரைப் பிடிக்க முயற்சித்துக்
கொண்டிருந்தேன். நீங்கள் பாருங்கள். முடிவிலே
நான் அவருடைய ஆவியைக் கண்டறிந்தேன்.
அது இன்னொரு மனிதனாயிருந்தது. நான்
எப்பொழுதாவது ஒரு கீழ்த்தரமான
மாய்மாலக்காரனோடு பேசியிருப்பேனேயால்
இவன் அவர்களில் ஒருவனாவான். அவனுடைய
மனைவி ஒரு கறுத்த தலைமுடியை கொண்ட
ஸ்திரீயாக இருந்தாள். ஆனால் அவனோ பழுப்பு
நிற தலை முடியைக் கொண்ட ஒரு ஸ்திரீயுடன்
ஜீவித்துக்கொண்டு, அவள் மூலம் பிறந்த
இரண்டு பிள்ளைகளை உடையவனாயிருந்தான்.
அவன் குடிப்பதும், சபிப்பதும், மதுபான
கடைக்கு ஓடுவது, மற்றெல்லா காரியங்களையும்
செய்துகொண்டு, அதே சமயத்தில் அங்கே
அந்நிய பாஷையில் பேசிக்கொண்டும்,
தீர்க்கதரிசனம் உரைத்துக் கொண்டுமிருந்தான்.

வில்லியம் மரியன் பிரன்ஹாம்

86. எனவே இந்த காரியங்களை நீங்கள் என்னுடைய சுயசரிதையில் கேட்டிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் நான் இங்கே நிறுத்திவிட்டு, இதற்கு முன்பு ஒருபோதும் கூறாத ஏதோ காரியத்தை கூறவுள்ளேன். முதலாவது நான் உங்களை கேட்க விரும்புவது நான் அதை அப்படியே விட்டுவிட்டு தொடருகிறேன். என்னுடைய ஜீவியத்தில் நான் இதை பொது ஜனங்களுக்கு முன்பாக இதற்கு முன்பு கூறினதே கிடையாது. நீங்கள் என்னை நேசிப்பீர்கள் என்றும், நான் இதை கூறுவதற்கு முன்பாக நீங்கள் என்னை நேசித்தவிதமாக இதை கூறின பின்பும் நேசிப்பீர்கள் என்றும் வாக்களிப்பீர்களேயானால் உங்கள் கரத்தை உயர்த்துங்கள். சரி. அது உங்களுடைய வாக்குறுதியாயிருக்கிறபடியால், நான் அதை உங்களிடத்தில் தொடர்ந்து கூறப்போகிறேன்.

87. அன்றிரவு கூட்டத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கையில், அவர்கள் தங்கள் கரங்களைத்தட்டி பாடல்களைப் பாடினர். அவர்கள், “நான், அது” என்று பாடுவார்கள். அந்த சிறிய பாடல், “அது இரத்தமாயிருந்தது என்பதை நான் அறிவேன். அது இரத்தமாயிருந்தது என்பதை நான் அறிவேன்” என்பதாகும். அவர்கள் அங்குமிங்குமாக ஓடிக்கொண்டும், 'சத்தமிட்டுக்

கொண்டும் கார்த்தரை துதித்துக் கொண்டும் இருப்பார்கள். எனவே நான், “அது எனக்கு மிக நல்ல பயபக்தியை ஏற்படுத்துகிறதே” என்றே எண்ணினேன். பின்னர் நான் துவங்கி

88. அவர்கள் அப்போ. 2:4, அப். 2:38; அப். 10:49 முதலானவைகளை எப்போதும் குறிப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தனர். அப்பொழுது நான், “அது வேத வாக்கியமாயிற்றே!. நான் அதை இதற்கு முன் அந்த விதமாய் கண்டதே இல்லையே” என்றே எண்ணினேன். ஆனால், ஓ, என்னுடைய இருதயம் எரிந்து கொண்டிருந்தது. ஆக நான், “இது அற்புதமாயிருக்கிறதே!” என்று எண்ணினேன். பின்னர் நான் முதலாவதாக அவர்களை சந்தித்தபோது அவர்கள் ஒரு கூட்ட பரிசுத்த உருளைகள் என்றே எண்ணினேன். ஓ, என்னே, ஆனால் இப்பொழுதோ நான், “அவர்கள் ஒரு கூட்ட தூதர்கள்” என்று எண்ணினேன். பாருங்கள். நான் உடனடியாக என்னுடைய கருத்தை மாற்றிக்கொண்டேன்.

89. எனவே அடுத்த நாள் காலையில் இந்த கூட்டங்களை நடத்தும்படியான மகத்தான தருணத்தை கார்த்தர் எனக்கு கொடுத்திருந்தார். அப்பொழுது நான், “ஓ, என்னே, நானும் இந்த கூட்ட ஜனங்களோடு சேர்ந்து கொள்ளலாம்.

அவர்கள் வழக்கமாக சத்தமிடும்
மெத்தோடிஸ்டுகள் என்று அழைக்கும்
வகையினராய் இருக்க வேண்டும்” என்றே
எண்ணிக்கொண்டேன். பின்னர் அப்படியே
தொடர்ந்து சற்றுதூரம் சென்று, ஒருக்கால் அதுவாக
இது இருக்கலாம் என்று நான் எண்ணினேன்.
எனவே நான், “நல்லது, நான் நான்
நிச்சயமாகவே அதை விரும்புகிறேன். ஓ,
அவர்களிடத்தில் நான் விரும்புகிற ஏதோ காரியம்
இருக்கின்றது. அவர்கள் தாழ்மையாயும்,
இனிமையாயும் இருக்கிறார்களே” என்று
எண்ணினேன்.

90. ஆனால் அந்நிய பாஷைகளில் பேசுவது
மட்டுமே நான் புரிந்து கொள்ளமுடியாத ஒரு
காரியமாக இருந்தது, அது என்னை இழுத்தது.
எனவே நான் அங்கே ஒரு மனிதன் உட்கார்ந்து
கொண்டிருந்தான். இன்னொரு மனிதன் இங்கே
உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தான். அவர்கள் குழுத்
தலைவர்களாயிருந்தனர். இங்கே இருப்பவர்
எழும்பி அந்நிய பாஷையில் பேசுவார்,
அப்பொழுது அங்கே இருப்பவர் அதற்கு
வியாக்கியானம் அளித்து, பின்னர் கூட்டங்களைக்
குறித்த காரியங்களைக் கூறுவார். நானோ,
“என்னே, வ்யூ, நான் அதை வாசிக்க வேண்டும்”

என்று எண்ணினேன். ஆக உடனே அது அப்படியே மாறுதலாக இவன் மேல் விழுந்து பின்னர் திரும்பவும் அவன் மேல் வரும். அப்பொழுது ஒவ்வொருவரும் அந்நிய பாஷையிலே பேசி வியாக்கியானம் அளிப்பார்கள். சபையிலிருக்கிற மற்றவர்களும் அந்நிய பாஷையில் பேசுவார்கள். ஆனாலும் இவர்கள் இருவருக்கும் வியாக்கியானம் வருவதுபோன்று அது தென்படவில்லை. அவர்கள் இருவரும் ஒன்றாக சேர்ந்து உட்காருவதை நான் கண்டு, “ஓ, என்னே, அவர்கள் தூதர்களாய் இருக்க வேண்டும்” என்றே எண்ணினேன். எனவே அங்கே பின்னாக நான் உட்கார்ந்திருக்கையில்

91. அது என்னவாக இருந்தது என்பதை என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அது என் மேலும் வரும். அதாவது நான் அதை அறிய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவாரானால், அப்பொழுது அந்த காரியங்களை அறிந்து கொள்ளும்படியாக நான் ஒரு வழியை உடையவனாயிருக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். அந்த காரணத்தினால் தான் நான் இதைக் குறித்து மூச்சு விடுகிறதில்லை. மேலும் இதை பொது ஜனத்திற்கு முன்பாகவும் கூறினதே கிடையாது. **நான் உண்மையாகவே**

ஏதோ ஒரு காரியத்தை அறிய வேண்டுமானால், அப்பொழுது கர்த்தர் வழக்கமாக அந்த காரியங்களைக் குறித்து என்னிடம் கூறிவிடுவார். அதற்காகவே அந்த வரம் இருக்கிறது. உங்களுக்குப் புரிகின்றதா? எனவே அதை தூக்கி ஜனங்கள் முன்பாக எறிய முடியாது, ஏனெனில் அது பன்றிக்கு முன்பாக உங்களுடைய முத்துக்களை எறிவது போலாகும். அது ஒரு புனிதமான, பரிசுத்தமான காரியமாக இருக்கிறது. ஆயினும் அதைச் செய்ய நீங்கள் விரும்புகிறதில்லை. எனவே, தேவன் என்னை அதற்காக உத்தரவாதமுடையவனாக்குவார். சகோதரர்களிடத்தில் பேசுதல் போன்ற காரியங்களைப் போன்றே, ஒரு சகோதரனைக் குறித்த பொல்லாங்கான ஏதோ காரியத்தை நான் அறிய விரும்பமாட்டேன்.

92. ஒரு சமயம் ஒரு மனிதனுடன் மேஜையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தேன். அவன் தன்னுடைய கரத்தை என் மேல் போட்டிருந்தான். அப்பொழுது அவன், “சகோதரன் பிரான்ஹாம் நான் உங்களை நேசிக்கிறேன்” என்றான். ஏதோ ஒரு காரியம் அசைந்து கொண்டிருக்கிறது போன்றதான உணர்வெனக்கிருந்தது. அப்பொழுது நான் அவரை நோக்கிப் பார்த்தேன். அவன் அதை

என்னிடத்தில் கூறியிருக்க முடியாது. அவன் அதைச் செய்யவில்லையென்று நான் அறிந்துகொண்டேன், பாருங்கள், ஏனென்றால் அங்கேதான் அந்த காரியம் இருந்தது. **அங்கு ஒரு மாய்மாலக்காரன் இருந்தான் என்றால் அது சரியாக இவனே.** ஆனால் பாருங்கள், அவனோ அங்கே என்மேல் தன்னுடைய கரத்தை போட்டுக்கொண்டிருந்தான்.

93. நான் சரி என்று கூறி கடந்து சென்றுவிட்டேன். நான் அதை அறிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை. என்னுடைய சகோதரன் என்ற முறையில், நான் அறிந்த முறையில் நான் அவனை அறிந்திருந்தேன். அது அந்த விதமாகவே போகட்டும். எஞ்சியுள்ளதை தேவன் செய்யட்டும். புரிகின்றதா? இந்த காரியங்களையெல்லாம் நான் அறிந்து கொள்ள விரும்பவில்லை.

94. இந்த காரியங்களின் பேரில் அநேக முறைகள், இங்கே இந்த சபைக்குள்ளாக இல்லை. நான் அறையில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பேன். நான் உணவகத்தில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பேன். அப்பொழுது சம்பவிக்கப்போகின்ற காரியங்களை பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னிடத்தில் கூறுவார். அது உண்மை என்பதை இங்குள்ள ஜனங்கள் அறிவர். நான் வீட்டில் உட்கார்ந்து

கொண்டிருப்பேன், உதாரணமாக, “இப்பொழுது ஜாக்கிரதையாயிரு. கொஞ்சம் கழித்து ஒரு கார் வரப்போகின்றது. இன்னின்ன நபர் அதிலே இருப்பான். அவர்கள் இங்கே இருப்பார்கள் என்று கர்த்தர் கூறியுள்ளபடியால் அவர்களை இங்கே உள்ளே கொண்டு வாருங்கள்” என்பேன். மேலும் அவர், “நாங்கள் வீதிக்குச் செல்லும் போது அங்கே இன்னின்ன காரியம் சம்பவிக்கும். அங்கே வீதியின் சந்திப்பில் கவனி, அங்கே நீ சற்றேறக்குறைய மோதிவிடப் போகின்றாய்” என்று கூறுவார். அந்தவிதமாக அது இருக்கவில்லையா? என்று பாருங்கள். அது ஒவ்வொரு நேரத்திலும் அப்படியே பரிபூரணமாக இருக்கிறதே! ஆயினும் நீங்கள் உங்களை அதன் பேரில் அதிகமாய் சார்ந்திருக்கும்படி செய்து கொள்ள வேண்டாம். ஏனென்றால் நீங்கள்... அது... நீங்கள் அதை உபயோகிக்கலாம். அது ஒரு தேவனுடைய வரம். ஆனால் அதனைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதையும், நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். தேவன் உன்னை அதற்காக பதில் கூறும்படி செய்வார்.

95. மோசேயைப் பாருங்கள். மோசே தேவனால் அனுப்பப்பட்ட ஒரு மனிதனாயிருந்தான். நீங்கள் அதை

விசுவாசிக்கிறீர்களா? முன்குறிக்கப்பட்டவன், முன்றியமிக்கப்பட்டவன், ஒரு தீர்க்கதரிசியாக ஆக்கப்பட்டவனாயிற்றே! தேவன் அவனை அங்கே வெளியே அனுப்பி, அந்த கன்மலை அடிக்கப்பட்ட பின்னர், “அதனண்டைப் போய் பேசு” என்று கூறினார். மேலும் “போய் அதனிடத்தில் பேசு, அது தன்னுடைய தண்ணீரை அளிக்கும்” என்றார்.

96. ஆனால் மோசேயோ கோபமடைந்து அதனிடத்திற்கு ஓடிப் போய் அந்த கன்மலையை அடித்தான். தண்ணீர் வரவில்லை. அதை மீண்டுமாக அடித்து, “கலகக்காரர்களே உங்களுக்கு இந்த கன்மலையிலிருந்து நாங்கள் தண்ணீர் புறப்படப்பண்ணுவோமா?” என்றான்.

97. தேவன் என்ன செய்தார் என்று பார்த்தீர்களா? தண்ணீர் வந்தது. ஆனால், “மோசே இங்கே மேலே ஏறிவா” என்றார். அதுதான் அதன் முடிவாய் இருந்தது. பாருங்கள் இந்த காரியங்களை நீங்கள் கவனிக்க வேண்டும். எனவே நீங்கள் தெய்வீக வரங்களோடு நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

98. **ஒரு நல்ல பிரசங்கியைப் போன்றோ, ஒரு நல்ல வல்லமையான பிரசங்கியாரைப்**

**போன்றோ, வெளியே சென்று
காணிக்கைகளையும், பணத்தையும் எடுத்துக்
கொள்ளும்படியாய் பிரசங்கிப்பவனை
அதற்காக தேவன் அவனை
கணக்கொப்புவிக்கும்படி செய்வார்.** அது

உண்மை. தெய்வீக வரங்களோடு நீங்கள்
என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதை நீங்கள்
கவனிக்க வேண்டும். ஏதோ ஒரு சபைக்கு
பெயர் உண்டாக்கும்படியாகவோ அல்லது
பெரிய கௌரவத்தை அடையும்படியாகவோ
அல்லது தனக்கு ஒரு பெரிய பெயரை தேடிக்
கொள்ளும்படியாகவோ முயற்சிக்கக்கூடாது.

நான் இரண்டு அல்லது மூன்று கூட்டங்களை
நடத்திவிட்டு எங்கேயாவது ஒட்டிக் கொள்வதைக்
காட்டிலும் தாழ்மையாயிருந்து தரித்திருக்கவே
விரும்புவேன். நான் என்ன கூறுகிறேன் என்பதை
நீங்கள் அறிந்து கொண்டீர்களா? சரி, ஐயா, **தேவன்
தம்முடைய கரத்தை உங்கள் மேல் எங்கே
வைக்கக்கூடுமோ, அங்கேயே உங்களுடைய
ஸ்தானத்தை எப்பொழுதும் காத்துக்
கொள்ளுங்கள்.**

இது உள்ளான ஜீவியமாயிருக்கிறது என்பது
நினைவிருக்கட்டும்.

99. எனவே அந்நாளில் நான், “நான் மேலேறி நடந்து சென்று கொண்டிருக்கிறேன்” என்று எண்ணினேன். அந்த ஜனங்களைக் குறித்து அதிகமாய் எச்சரிப்படைந்து, பின்னர் நான், “அந்த மனிதர்களைக் குறித்து நான் கண்டறிவேன்” என்று எண்ணினேன். நான் வெளியே திறந்த வெளியில் கூட்டம் முடிந்தவுடன் அவர்களை கவனித்துக் கொண்டே இருந்தேன். நான் சுற்றுமுற்றும் பார்த்தேன். அவர்களில் ஒருவரை கண்டுபிடித்தேன். அப்பொழுது நான் அவரிடத்தில், “ஐயா எப்படி இருக்கின்றீர்கள்?” என்று கேட்டேன்.

100. அதற்கு அவர், “நீர் எப்படி இருக்கிறீர் என்றும், இன்று காலையில் பிரசங்கித்த அந்த வாலிப பிரசங்கியார் நீர்தானே?” என்றும் கேட்டார்.

அதற்கு நான் அப்பொழுது நான் இருபத்தி மூன்று வயதுடையவனாக இருந்தேன். எனவே நான், “ஆம் ஐயா” என்றேன்.

அதன் பின்னர் அவர், “உம்முடைய பெயர் என்ன?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “பிரான்ஹாம்” என்றேன். பின்னர் நான், “உம்முடைய பெயர் என்ன?” என்று கேட்டேன்.

101. அவருடைய பெயரை என்னிடத்தில் கூறினார். அப்பொழுது நான், “நல்லது, இப்பொழுது அவருடைய ஆவியோடு என்னால் தொடர்பு கொள்ளக்கூடுமானால் நலமாயிருக்குமே” என்று எண்ணினேன். அதனை செய்துகொண்டிருக்கிறது எது என்பதை இன்னமும் அறியாதிருந்தேன். பின்னர் நான், “நல்லது, சரி ஐயா” என்று கூறி தொடர்ந்து, “நான் பெற்றிராத ஏதோ காரியத்தை இங்கே உள்ள ஜனங்களாகிய நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள்” என்றேன்.

அதற்கு அவர், “நீர் விசுவாசியானபோது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீரா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “நான் ஒரு பாப்டிஸ்ட்” என்றேன்.

102. அதற்கு அவரோ, “நீர் விசுவாசியான போதே பரிசுத்த ஆவியை பெற்றுக்கொண்டீரோ?” என்று கேட்டார்.

103. அதற்கு நான், “சரி சகோதரனே, நீர் என்ன கூறுகிறீர்?” என்று கேட்டேன். பின்பு நான், “நீங்கள் எல்லோரும் பெற்றிருப்பதை நான் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. நான் அதை அறிவேன்” என்றேன். மேலும் நான், “வல்லமையுள்ளதைப் போன்று காணப்படுகின்ற ஏதோ காரியத்தை

நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள்” என்றேன். அதற்கு அவர், “நீங்கள் எப்பொழுதாவது அந்நிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறீர்களா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “இல்லை ஐயா” என்றேன்.

அப்பொழுது அவர், “அப்படியானால் நீர் பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று என்னால் உடனடியாக கூறமுடியும்” என்றார்.

104. அப்பொழுது நான், “பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றுக்கொள்ள அது சம்பவிக்க வேண்டுமென்றால், அப்பொழுது நான் அதை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்றேன்.

105. ஆகவே அவர், “நீர் அந்நிய பாஷையில் பேசினதில்லையென்றால், நீர் அதை பெற்றிருக்கவில்லை” என்றார்.

106. அவருடைய உரையாடல் அந்தவிதமாயிருக்கையில், நான், “நான் அதை எங்கே பெற்றுக்கொள்ள முடியும்?” என்று கேட்டேன்.

107. அதற்கு அவர், “அங்கே இருக்கின்ற அந்த அறைக்குள் சென்று பரிசுத்தாவியை தேடத் துவங்குங்கள்” என்றார்.

108. நான் தொடர்ந்து அவரை கவனித்துக் கொண்டிருந்தேன். உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் என்ன செய்து கொண்டிருந்தேன் என்பதை அவர் அறிந்திருக்கவில்லை. ஆனாலும் அவர் அவர் ஒரு விநோதமான உணர்வை உடையவராயிருந்தார் என்பதை நான் அறிந்து கொண்டேன். ஏனென்றால் அவர் அவர் என்னை நோக்கிப் பார்க்கும்போது அவருடைய கண்கள் சற்று கண்ணாடி போலிருந்தது. ஆனால் அவர் ஒரு உண்மையான கிறிஸ்தவராய் இருந்தார். அது உண்மை. அப்பொழுது நான், “தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். இதுதான் காரியம். நான் அந்த பீடத்தண்டை சென்றாக வேண்டும்” என்று எண்ணினேன்.

109. நான் வெளியே போய் சுற்றும் முற்றும் பார்த்தேன். அப்பொழுது நான், “அந்த இன்னொரு மனிதனையும் நான் கண்டுபிடிப்பேன்” என்று எண்ணினேன். நான் அவரை கண்டுபிடித்து அவரிடத்தில் பேசத் துவங்கியதும், “ஐயா, நீர் எப்படியிருக்கிறீர்?” என்று கேட்டேன்.

110. அதற்கு அவர், “நீர் எந்த சபையை சேர்ந்தவர்?” என்று கேட்டார். மேலும் அவர், “நீர்

ஒரு பாப்டிஸ்ட் என்று அவர்கள் என்னிடம் கூறுகிறார்களே” என்றார்.

அதற்கு நான், “ஆம்” என்றேன்.

அதற்கு அவர், “நீர் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியைப் பெறவில்லையே, நீர் பெற்றுவிட்டீரா?” என்று கேட்டார்.

அதற்கு நான், “எனக்குத் தெரியாது” என்றேன்.

அதற்கு அவர், “நீர் எப்பொழுதாவது அந்நிய பாஷையில் பேசியிருக்கிறீரா?” என்று கேட்டார். நான், “இல்லை ஐயா” என்றேன்.

அவர், “நீர் இன்னும் அதை பெற்றுக்கொள்ளவில்லை” என்றார்.

111. நான், “நீங்கள் யாவரும் பெற்றுள்ளதை நான் பெற்றிருக்கவில்லை என்பதை நான் அறிவேன். நான் அதை அறிவேன்” என்றேன். மேலும் நான், “ஆனால் என் சகோதரனே உண்மையாகவே அது எனக்கு வேண்டியதாயிருக்கிறது” என்றேன்.

அதற்கு அவர், “அங்கே தண்ணீர் தடாகம் ஆயத்தமாயிருக்கிறதே” என்றார்.

112. அப்பொழுது நான், “நான் ஞானஸ்நானம் பெற்றுவிட்டேன்” என்று கூறிவிட்டு, “ஆனால் நீங்கள் பெற்றுக் கொண்டதை நான் பெற்றிருக்கவில்லையே” என்றேன்.

மேலும் நான், “எனக்கு உண்மையாகவே தேவைப்படுகிற ஒன்றை நீங்கள் உடையவர்களாயிருக்கிறீர்கள்” என்றேன்.

அதற்கு அவர், “அது மிகவும் அருமையாயிருக்கிறது” என்றார்.

113. **நானோ அவரைப் பிழக்க முயற்சித்துக் கொண்டிருந்தேன்.** நீங்கள் பாருங்கள். **முழுவிலே நான் அவருடைய ஆவியைக் கண்டறிந்தேன்.** அது இன்னொரு மனிதனாயிருந்தது. நான் எப்பொழுதாவது ஒரு கீழ்த்தரமான மாய்மாலக்காரரோடு பேசியிருப்பேனேயானால் இவன் அவர்களில் ஒருவனாவான். அவனுடைய மனைவி ஒரு கறுத்த தலைமுடியை கொண்ட ஸ்திரீயாக இருந்தாள். ஆனால் அவரோ பழுப்பு நிற தலை முடியைக் கொண்ட ஒரு ஸ்திரீயுடன் ஜீவித்துக்கொண்டு, அவள் மூலம் பிறந்த இரண்டு பிள்ளைகளை உடையவனாயிருந்தான். அவன் குடிப்பதும், சப்பிப்பதும், மதுபான கடைக்கு ஓடுவது, மற்றெல்லா

காரியங்களையும் செய்துகொண்டு, அதே சமயத்தில் அங்கே அந்நிய பாஷையில் பேசிக்கொண்டும், தீர்க்கதரிசனம் உரைத்துக் கொண்டுமிருந்தான்.

114. பின்பு நான், “கர்த்தாவே, என்னை மன்னியும்” என்றேன். அதன்பின் நான் வீட்டிற்குச் சென்றேன். அது உண்மை. மேலும் நான், **“என்னால் அதை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லையே.”** அந்த மாய்மாலக்காரன் மீதும் **ஆசீர்வாதமான பரிசுத்த ஆவி இறங்குவது போன்று தென்படுகிறதே”** என்று கூறிக்கொண்டேன். ஆயினும், நான், **“அவ்வாறிருக்க முடியாதே! அவ்வளவுதான்,”** என்றும் கூறிக்கொண்டேன்.

115. அதன் பின்னர் நீண்ட காலமாக இதைக் குறித்து நான் ஆராய்ந்துகொண்டும், ஜெபித்துக்கொண்டும் இருந்தபோது, ஒருக்கால் அவர்களோடு வெளியே சென்றால், அவை யாவும் என்னவென்பதைக் குறித்து என்னால் கண்டறிய முடியும் என்றும் எண்ணினேன். **இதோ ஒருவன் அசலான கிறிஸ்தவனாயிருக்கிறான். இன்னொருவனோ ஒரு உண்மையான மாய்மாலக்காரனாய் இருக்கிறான்.** பின்னர்

நான், “இது என்னவாயிருக்கும்? ஓ” என்று எண்ணினேன். பின்பு நான், “தேவனே ஒருக்கால் என்னிடத்தில் ஏதோ காரியம் தவறாக இருக்கலாம்” என்று கூறினேன். நான் ஒரு அடிப்படைவாதியாயிருக்கிறபடியால், “அதை வேதத்தில் கண்டறிய வேண்டுமே. அது வேதத்தில் இருக்க வேண்டும்” என்றும் கூறிக்கொண்டேன்.

116. **என்னைப் பொறுத்தமட்டில் கிரியையில் வருகின்ற ஒவ்வொரு காரியமும் வேதத்திலிருந்தே வரவேண்டும். இல்லையென்றால் அது சரியானதல்ல. அது இங்கேயிருந்தே வரவேண்டும். அது வேதத்தில் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். ஆனால் அது வெறுமனே ஒரு இடத்தில் என்றில்லாமல் எல்லா விதங்களிலும் வேத்திறடாகவே வரவேண்டும். நான் அதை விசுவாசித்தாக வேண்டும். அது ஒவ்வொரு வேத வார்த்தையோடும் ஒன்றாய் இணைய வேண்டும், ஒன்றாய் பொருந்த வேண்டும். இல்லையென்றால் நான் அதை விசுவாசிப்பதில்லை. அந்த காரணத்தினால்தான் பவுல், “வானத்திலிருந்து வருகிற ஒரு தூதனாவது வேறொரு சுவிசேஷத்தை உங்களுக்குப்**

பிரசங்கித்தால் அவன் சபிக்கப்பட்ட வனாயிருக்கக்கடவன்” என்றான். எனவே நான் வேதத்தை விசுவாசிக்கிறேன்.

மேலும், “அந்தவிதமாய் நான் வேதத்தில் ஒன்றையுமே காண முடியவில்லையே” என்றேன்.

117. இரண்டு வருடங்களுக்குப் பின்னர், நான் என்னுடைய மனைவி மற்றும் எல்லா காரியங்களையும் இழந்த பின்னர், நான் கிரீன்ஸ் மில் (Green's Mill) என்ற இடத்திற்குச் சென்று அங்கே உயரே இருக்கின்ற என்னுடைய சிறிய பழைய இடத்தில் ஜெபித்துக் கொண்டிருந்தேன். இரண்டு இல்லை மூன்று நாட்களாக, இரண்டு நாட்களாக அங்கே என்னுடைய குகையில் இருந்தேன். அப்பொழுது சற்று சுவாசிக்கும்படியாக காற்றைப் பெற நான் வெளியே நடந்து வந்தேன். நான் அங்கே வெளியே வந்து நடக்கும் போது, அங்கு இருந்த ஒரு மரக்கட்டையின் நுனியில் அதாவது உள்ளே வரும்போதுள்ள நுனியில் என்னுடைய வேதாகமத்தை வைத்திருந்தேன். ஒரு பழைய மரம் சாய்ந்து கிடந்தது. அதில் கிளை இரண்டாக பிரிந்திருந்தது. மரமானது கீழே விழுந்திருக்க இரண்டு கிளைகளும் மேல் நோக்கியவாறு இருந்தன. சில நேரங்களில் இந்த விதமாக உட்கார்ந்துகொண்டு இரவு நேரங்களில்

அப்படியே ஆகாயத்தையே நோக்கிப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பேன். என்னுடைய கரங்களை இந்தவிதமாக மேல் நோக்கியிருக்க சில நேரங்களில் ஜெபிப்பது போன்று மரக்கிளையின் மேல் உட்கார்ந்து தூங்கிக்கொண்டிருப்பேன், அங்கேயே பல நாட்கள் இருப்பேன். **அப்படியே புசிக்காமலும், குடிக்காமலும் அங்கேயே ஜெபித்துக் கொண்டேயிருப்பேன்.** நான் புதியதான காற்றை சுவாசிக்கும்படியாக குகையை விட்டு வெளியே நடந்து வந்தேன். அப்போது அங்கே அது குளிர்ச்சியாயும், ஈரமாயும் இருந்தது.

118. ஆக அதன்பின்பு நான் குகையை விட்டு வெளியே வந்து முந்தின நாள் வைத்த இடத்திலேயே என்னுடைய வேதாகமத்தை வைத்தபோது, அப்படியே எபிரேயர் 6-ம் அதிகாரத்திற்கு பக்கங்கள் திருப்பப்பட்டன. அப்போது நான் அந்த இடத்திலிருந்து வாசிக்கத் துவங்கினபோது, “செத்த கிரியைகளுக்கு நீங்கலாகும் மனந்திரும்புதல், தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம் முதலான காரியங்களாகிய அஸ்திபாரத்தை மறுபடியும் போடாமல், பூரணராகும்படி கடந்து போவோமாக” என்றிருந்தது. மேலும், “ஏனெனில் ஒரு தரம் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டும், பரமாவை ருசிபார்த்தும்,

பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றும், மறுதலித்துப் போனவர்களை மறுபடியும் புதுப்பிக்கிறது கூடாத காரியம்” என்றிருந்தது. ஆனால் அதில் கீழே, “எப்படியெனில், தன்மேல் அடிக்கடி பெய்கிற மழையைக் குடித்து முட்செடிகளையும், முள்பூண்டுகளையும் முளைப்பிக்கிற நிலமோ தகாததாயும், சபிக்கப்படுகிறதற்கேற்றதாயும் இருக்கிறது; சுட்டெரிக்கப்படுவதே அதின் முடிவு” என்றிருந்தது.

அப்பொழுது ஏதோ ஒன்று “உஷ்ஷ்ஷ்” என்று கடந்து சென்றது.

119. நான், “இதோ அது இருக்கிறது. இப்பொழுது அவர் என்ன கூறினாலும் நான் கவனித்துக் கேட்பேன் அவர் இங்கே என்னை எழுப்பி விட்டார். அவர் இப்பொழுது எனக்கு ஒரு தரிசனத்தை கொடுக்கப் போகிறார்” என்று எண்ணிக்கொண்டேன். எனவே நான் அந்த மரத் துண்டின் முனையில் அங்கேயே அமர்ந்து காத்திருந்தேன். நான் எழும்பி நின்று முன்னும் பின்னுமாக, மேலும் கீழுமாக நடந்தேன். அப்போதும் ஒன்றுமே சம்பவிக்கவில்லை. மீண்டுமாய் என்னுடைய குகைக்கு நடந்து சென்றபோதும் ஒன்றும் சம்பவிக்கவில்லை. எனவே நான், அங்கேயே நின்று, பின்னர் நான்,

“சரி, இது என்னவாயிருக்கிறது?” என்று யோசித்துப் பார்த்தேன்.

120. நான் மீண்டுமாக என்னுடைய வேதத்தண்டைக்கு நடந்து சென்றேன். ஓ, அதில் மீண்டுமாய் பக்கங்கள் திரும்ப அதே இடத்திற்கு வந்தன. நான் அதை கரத்திலெடுத்தேன். பின்பு நான், “நான் அறிய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகின்றது என்ன அதில் இருக்கிறது?” என்று நினைத்தேன். நான் அதைத் தொடர்ந்து கீழே வாசிக்கலானேன். “தேவன் பேரில் வைக்கும் விசுவாசம், மனந்திரும்புதல்” முதலானவைகள் என்றிருக்க நான் தொடர்ந்து, “எப்படியெனில், தன்மேல் அடிக்கடி பெய்கிற மழையைக் குடித்து, தன்னிடத்தில் பயிரிடுகிறவர்களுக்கேற்ற பயிரை முளைப்பிக்கும் நிலமானது தேவனால் ஆசீர்வாதம் பெறும். முள்செடிகளையும் முள்பூண்டுகளையும் முளைப்பிக்கிற நிலமோ தகாததாயும், சபிக்கப்படுகிறதற்கேற்றதாயுமிருக்கிறது; சுட்டெரிக்கப்படுவதே அதின் முடிவு” என்று எழுதப்பட்டிருந்ததை வாசித்தேன். ஓ, அது என்னை அப்படியே அசைக்கக்கூடியதாயிருந்ததே!

121. அப்பொழுது நான், “கர்த்தாவே நீர் எதைக் குறித்ததான தரிசனத்தை எனக்கு கொடுக்கப்போகிறீர்” என்று எண்ணினேன். நான்

அங்கு வேறு ஒரு காரியத்தை அவரிடம் கேட்கப்போவதாக இருந்தேன்.

122. பின்னர் சடுதியாக எனக்கு முன்பாக ஒரு உலகம் உருண்டு கொண்டிருப்பதை நான் கண்டேன். அது முழுவதும் உழப்பட்டிருந்தது. வெண்மையான ஆடையணிந்த ஒரு மனிதன் தலை நிமிர்ந்த வண்ணமாய் இவ்விதமாக விதைத்துக் கொண்டே சென்றான். அவன் அவ்விதமாக ஒரு குன்றின் மேல் ஏறிப்போன வுடனே அவனைத் தொடர்ந்து இதோ இன்னொரு மனிதன் கறுப்பான ஆடை அணிந்தவனாய் தலை வணங்கினவாறு விதைகளை விதைத்துக் கொண்டு சென்றான். நல்ல விதைகள் முளைத்து வெளிவந்தபோது, அவை கோதுமைகளாயிருந்தன. கெட்ட விதைகள் வளர்ந்து வெளிவந்தபோது, அவை களைகளாயிருந்தன.

123. அதன் பின்னர், பூமியின் மேல் ஒரு பெரிய வறட்சி உண்டானது. கோதுமை செடியின் தலை தொங்கிப்போய் தண்ணீர் தேவையினால் அழிந்துபோகும் நிலையிலிருந்தது. ஜனங்களெல்லோரும் கரங்களை உயர்த்தி, மழையை அனுப்பும்படி தேவனிடத்தில் ஜெபித்துக்

கொண்டிருக்கிறதை நான் கண்டேன். அதற்குப் பிறகு நான் களைகளைப் பார்த்தேன். அது அதின் தலையை தொங்கவிட்டுக் கொண்டு தண்ணீருக்காக தலை வணங்கிக் கொண்டிருந்தது. பின்னர் சரியாக பெரிதான மேகங்கள் குறுக்கே வந்து மழையை பொழிய ஆரம்பித்தன. அப்படி மழை பெய்தபோது அப்படியே முழுவதுமாக வளைந்து இருந்த கோதுமையானது “உஷ்ஷ்” என்று எழும்பி நின்றது. நேராக அதின் பக்கத்தில் இருந்த அந்த களையானதும் “உஷ்” என்று நிமிர்ந்து நின்றது.

அப்பொழுது நான், “அப்படியென்றால், அது என்னதான்?” என்று எண்ணினேன்.

124. பின்னர் அது எனக்கு புரிய வந்தது. இதுதான் காரியம். **கோதுமையை விளையச்செய்யும் அதே மழைதான் களையையும் வளரச்செய்கிறது. ஆகையால் அதே பரிசுத்த ஆவியே ஒருகூட்ட ஜனங்களின் மேலும் ஊற்றப்படவும், மற்றவர்களை ஆசீர்வதிப்பது போன்றே ஒரு மாய்மாலக்காரனையும் ஆசீர்வதிக்க முடியும். எனவே இயேசு, “அவர்களுடைய கனிகளினால் அவர்களை அறிவீர்கள்” என்றார். ஆக நாம் கூச்சலிடுவதோ,**

களிகூர்வதோ அல்ல, ஆனால்
“அவர்களுடைய கணிகளினால் அவர்களை
அறிவீர்கள்” என்பதேயாகும்.

125. நான், “அதுதான் காரியம். எனவே
கார்த்தாவே, நான் அதை புரிந்து கொண்டேன்”
என்றேன். பின்பு நான், “அப்படியானால் அதுதான்
உண்மையான சத்தியமாயிருக்கிறது” என்றேன்.
**எனவே தேவனை அறியாமலேயே நீங்கள்
வரங்களை உடையவர்களாக இருக்கக்கூடும்.**

126. **ஆகையால் நான் அந்நிய
பாஷையில் பேசுவதின் பேரில் அதிக
கண்டிப்பாக இருந்தேன்.** நீங்கள் பாருங்கள்,
ஆனால் ஓர் நாள் எப்படியாய் தேவன் அதை
எனக்கு ரூபகாரப்படுத்தினார்.

செய்தி: எவ்விதமாக தூதன்
என்னிடத்திற்கு வந்தார், ஜனவரி 17, 1955

Only believe,
Only believe
All things are possible,
Only believe.

சகோ. பினேகாஸ்

போன்: 8838623242, 9551855108

Email: jebakumarsa@gmail.com
www.thefinish.in